

ĒRĢĻU APVIENĪBAS ZIŅAS

Ērgļu apvienības pārvaldes informatīvais izdevums Nr. 5 (184) 2022. gada maijs

Durvis vēris Ērgļu multifunkcionālais centrs

Ingas Strazdiņas foto

Š.g. 21. aprīlī Madonas novada pašvaldībā tika atklāts Ērgļu multifunkcionālais centrs, kas atrodas Ērgļu apvienības pārvaldes telpās Rīgas ielā 10, Ērgļos, ēkas otrajā stāvā.

Ērgļu multifunkcionālā centra mērķis ir uzlabot dzīves kvalitāti vietējās kopienas iedzīvotājiem, dodot iespēju apmeklēt centru, kurā tiek nodrošināta paaudžu savstarpējā sadarbšanās, kultūrvēstures izziņāšana, pašapziņas veidošana un lietderīga brīvā laika pavadīšana visām paaudzēm.

Jaunajā Ērgļu multifunkcionālajā centrā bērniem, jauniešiem un ikvienam vietējās kopienas iedzīvotājam būs iespēja pavadīt savu brīvo laiku, spēlējot galda spēles, piedaloties dažādās aktivitātēs un pasākumos, kā arī radot un īstenojot savas idejas un projektus.

Centrs aicina jauniešus, kā arī citu paaudžu Ērgļu iedzīvotājus pavadīt te savu brīvo laiku aktīvi un lietderīgi. Šī būs vieta, kur īstenot dažādas idejas un projektus. Tā ir kā papildu iespēja un vieta, kur izpaust savu sabiedrisko aktivitāti.

Pie mums Ērgļu multifunkcionālajā centrā var vienkārši pa-būt kopā ar draugiem un atpūties.

Darba laiks

Pirmdienās	13.00 – 18.00
Otrdienās	13.00 – 18.00
Trešdienās	13.00 – 18.00
Ceturtdienās	13.00 – 18.00
Piektdienās	13.00 – 18.00
Sestdienās	– brīvs
Svētdienās	– brīvs

*Darba laiks var mainīties, ja notiek sanāksmes, semināri, apmācības, projektu aktivitātes un pasākumi.

Esiet laipni gaidīti!

Kontakti:

Vadītāja – Eva Lasmane
Tālr. +371 28381321
E-pasts: eva.lasmane@madona.lv

Informācijai par centrā notiekošajām aktivitātēm varat sekot centra facebook kontā: Ērgļu multifunkcionālais centrs un instagram kontā: ērgļumfc

Eva Lasmane,
Ērgļu multifunkcionālā centra vadītāja

Krāsainās un skanīgās Lieldienas

Sanda Leitāna foto

17. aprīlī – Lieldienu rītā – Ērgļu saietā namā mazos dziedātājus, deļotājus un viņu vecākus, radus un draugus un visus pārējos Lieldienu svinētājus sagaidīja Cālis, lai kopā dziedātu, dejotu, jokotu, smietos, ripinātu olas un šūpotos.

Lieldienu rītu ar savām balstiņām pieskandēja Elza Pundure un kļuva par MĪLĪGĀKO CĀLI, Rebekai Mārai Jankavai tika piešķirta nominācija SKANĪGĀKAIS CĀLIS, bet Megija Pic-ka, kas uzstājās kopā ar māsu Kristenu, tika nominēta par MELODISKĀKO CĀLI. Reinis Bukovskis pārliecinoši bija BR-ŠĀKAIS CĀLIS, Laine Lapsa –SAULAINĀKAIS CĀLIS, bet Dins Ceplītis, kuram piebalsoja māsa Undīne Ceplīte, saņēma nomināciju STALTĀKAIS CĀLIS. Šarlote Āzena ieguva nomināciju CENTĪGĀKAIS CĀLIS, Mare Lapsa –PAVASARĪ-GĀKAIS CĀLIS. Nikola Ābela kļuva par ČAKLĀKO CĀLI, ELZA KONOVALOVA ieguva nomināciju KUSTĪGĀKAIS

CĀLIS, bet Dārta Bukovska bija DROSMĪGĀKAIS CĀLIS.

Dziedātāji saņēma diplomus un pārsteiguma balviņas. Jaunos māksliniekus ar deļām sveica tautas deļu kolektīvs “Pienenīte” un sporta deļu kolektīvs “Vizbulīte”.

Jautro rītu papildināja šūpošanās, kopā būšanas prieks un iespēja ikvienam samīļot un pabarot īstus Lieldienu zaķus. Noslēgumā visi tika aicināti uz olu ripināšanu un šūpošanos.

Paldies visiem mazajiem māksliniekiem un viņu skolotājiem Evitai Šreiberei, Ievai Vilnītei, kā arī Kristīnei Lūsei, kas bija gan kā kokles mūzikas pavadījuma autore savai meitai Rebekai, gan arī palīdzēja bērnu deļu kolektīvam sagatavoties priekšnesumam skolotājas Antras Grinbergas prombūtnes laikā. Paldies vecākiem, ciemiņiem un atbalstītājiem!

Sandra Avotiņa,
Ērgļu saietā nama vadītāja

“Rūda” svētki

Ir aizritējuši jau trīs gadi, kopš Siržu zagļi “Rūda” vārdadienas koncertā zaga skatītāju mīlestību, solot jestrū randiņu nākamajā tikšanās reizē. Gads pagāja. Tad vēl viens. Bet... ne “Rūda”, ne ballītes. Pētnieciskā žurnāliste Kaiva kopā ar izmeklētāju Agri nolēma nesēdēt, rokas klēpī salikuši, un devās meklēt atbildi uz jautājumu, kas nomocīja visu prātus: “Kur palika ballīte?”.

Spraigais izmeklēšanas process veda abus aktīvistus pa ballītes pēdām, jo tā bija paspējusi pabūt pie visiem “Rūda” draugiem. Kā vēstīja lietiskie pierādījumi, ballīte bija braukusi ar plostu pa Aivieksti pie “Žuburiem” Lubānā, tad šķietami droši avoti ziņoja, ka tomēr jādodas uz Varakļāniem pie “Ausmeņas” un “Neprāta”, bet izmeklēšana tomēr neguva panākumus. Kaiva un Agris ķērās pie nopietnākiem paņēmieniem un procesā iesaistīja pat skatītājus. Nokļuvuši Koknesē, viņi skumji secināja, ka palikuši vien pēdu nospiedumi baltos putekļos, bet ballītes romantiskā tikšanās ar “Trejdeviņiem” Raunas staburagā bija beigusies, pirms vēl mūsu izmeklētāji paspēja tur ierasties. Par laimi, viņi padzirdēja baumas, ka jādodas uz Jaunjelgavu pie “Kodoliņa”, jo tas arī bieži redzēts tur, kur ballīte un “Rūdis”. Bet atkal neveiksme.

Kaiva un Agris nebija gatavi padoties, tāpēc sāka savus meklējumus no sākumpunkta – ja nu kas palaists garām! Satiekoties

“Rūdis” ar vadītāju Antru Grinbergu.

“Korītē” pie šokolādes kāruma, abi padzirdēja, ka Ērgļu jauniešu kolektīvs ir baudījis ballītes klātbūtni, un devās pa pēdām uz “pagastnieka” pusi, no tā – uz saietā namu pie “Rūdolfa”, līdz atrada, ka ballīte tiešām visu šo laiku ir bijusi pie “Rūda” un baumas par nolaupīšanu bija tikai iegansts, lai saaicinātu draugus pie sevis. Ar virpuļojošām zvaigznītēm un deļām līdz rītam “Rūdis” atkal svinēja vārdadienu!

“Rūdis” saka paldies katram draugam, katram viesim, katram skatītājam, bet īpaši sirsnīgs paldies Sandrai Avotiņai, Indrai Ronei, Tomam Rotam, mūsu izmeklētājiem Kaivai Bukovskai un Agrim Pobiarženam un, protams, “Rūda” mammai – Antrai Grinbergai! Uz tikšanos nākamajā gadā!

Dace Pētersone

Pavasara koncerts

Pēc vairāku gadu pārtraukuma Ērgļu mākslas un mūzikas skolas Mūzikas nodaļas audzēkņi un pedagogi Zaļajā ceturtdienā – 17. aprīlī – aicināja klausītājus uz Pavasara koncertu. Bija prieks vērot jaunos māksliniekus. Satraukums pirms uzstāšanās, svētku tērpi, gaišā zāle radīja īstu svētku noskaņu gan pašiem bērniem, gan kuplajam klausītāju pulkam. Sagatavošanas grupai, 1. un 2. klasei tā bija pirmā lielās skatuves pieredze. Skatuves kultūra ir viena no lietām, kas jāapgūst katram māksliniekam.

Koncertu atklāja visjaunākie – sagatavošanas grupa, 1. un 2. klases vokālais ansamblis. Skanēja "Pavasara dziesmiņa" un "Kas manim kaitēja putniņam būt". Pēc tam uzstājās solisti, sākot no 1. līdz 6. klasei – gandrīz visi audzēkņi. Dzirdejam priekšnesumus uz visiem instrumentiem, ko bērni apgūst mūzikas skolā, – klavieres, flautu, saksofonu, trompeti, eifoniju.

Uzstājās arī ansamblis. Flautu duets – Una Sipčenko un Bernadeta Cielava, pūtēju kvartets – Verners Kalniņš, Laima Lelda Kalniņa, Niks Židavs un skolotājs Pēteris Leiboms. Kate Māliņa spēlēja kopā ar skolotāju Mārti Taškāni. Beātes Bukovskas flauta skanēja Bernadetas Cielavas ģitāras pavadībā – viņas mācās pie skolotāja Ivara Rutmaņa, saksofonistam Klāvam Konovolovam pavadījumu spēlēja māsa Paula. Viņa turpina mācīties klavierspēli. Pauls Jukāms spēlēja kopā ar skolotāju Pēteri Leibomu, savukārt Sendijs Vīgubs (viņš pagājušajā gadā pabeidza skolu, bet turpina mācīties savu instrumentu) uzstājās kopā ar savu skolotāju Eviju Dāvi.

Koncertu pozitīvā un gaišā noskaņā vadīja mūzikas nodaļas vadītāja skolotāja Mārīte Taškāne. Viņa bija arī koncertmeistare solistiem.

Koncerta beigās, kā tas ierasts mūsu skolā, ar iepriekš neizziņotu programmu, lai visiem būtu pārsteigums, uzstājās pūtēju orķestris.

Paldies skolotājiem par koncerta sagatavošanu, pateicība daudzajiem klausītājiem par atbalstu jaunajiem māksliniekam!

Iveta Pedele,
ĒMMS direktore

Izdots jaunais Madonas novada tūrisma ceļvedis

MADONAS NOVADA TŪRISMA CEĻVEDIS

www.visitmadona.lv

Skatot jauno tūrisma piedāvājumu, bukletā var uzzināt par 116 apskates vietām, 27 aktīvās atpūtas iespējām, 35 ēdināšanas vietām un 74 naktsmītnēm. Un tas viss tikai mūsu – Madonas – novadā!

Ņemot vērā plašo novada ģeogrāfiju, informācija sagrupēta, veidojot trīs tūrisma galamērķus:

* **Vidzemes augstiene** – Ērgļi, Vestiena, Liezēre.

* **Kalnu un līdzenumu tikšanās vieta** – Jaunkalsnava, Madona, Cesvaine.

* **Aiviekstes krastos, Lubāna līdzenumā** – Ļaudona, Barkava, Lubāna.

Katrā galamērķī informācija apkopota pēc interešu tēmām: daba, vēsture, saimniecība, aktīvā atpūta, ēdināšana, naktsmītnes. Kā atsevišķas sadaļas izveidotas **Ērgļi, Madona, Cesvaine, Lubāna**, atpūta ziemā un populārākās vietas.

Aicinu izmantot iespēju plānot maršrutu brīvdienām: www.visitmadona.lv tūrisma kartes sadaļā! Sadarbībā ar "Jāņa sētu" esam izveidojuši ērtu veidu, kā visu plašo tūrisma ceļvedi atrodamo informāciju par apskates vietām, naktsmītnēm u.c. izveidot jums vēlamā maršrutā. Ir iespēja gan tuvāk izlasīt informāciju par katru izvēlēto pieturas punktu, gan redzēt maršruta ilgumu un veicamo attālumu, atkarībā no izvēlētajā pārvietošanās veida – ar mašīnu, kājām vai velo.

Joprojām aicinu arī Ērgļu Tūrisma informācijas centrā Rīgas ielā 10 iegādāties dažāda veida suvenīrus ar Ērgļu uzrakstiem un simboliku. Pašlaik piedāvājumā T-krakli, auduma maisiņi, pastkartes, bļociņi, krūzīšu paliktni, koka un porcelāna magnēti, atslēgu piekariņi un nozīmītes.

Cerēsim uz veiksmīgu un aktīvu jauno tūrisma sezonu.

Ilze Feldberga, Ērgļu apvienības pārvaldes tūrisma informācijas centra konsultante

SIA „ŪDAS” maijs. Sapulce

13. aprīlī Ērgļu saietā namā notika sapulce, kurā Ērgļu iedzīvotāji tika iepazīstināti ar SIA „ŪDAS” reorganizācijas procesu, namu apsaimniekošanas perspektīvām un apkures problēmām Ērgļos. Piedalījās kompetentas personas no Madonas novada iesaistītajiem uzņēmumiem, kuri pārņems iepriekšminētās komunālo pakalpojumu darbības. Cilvēku zālē bija ļoti daudz, interese bija liela. Bija patīkami sajūst, ka mūs atbalsta, tāpat kaut ko labu esam iedzīvotājiem devuši. Taču ir jāsaprot, ka mazam uzņēmumam, kāds ir SIA „ŪDAS”, nav viegli pastāvēt. Visa ūdens un attīrīšanas saimniecība 2010. gadā tika uzbūvēta ar iespēju apkalpot līdz 4000 iedzīvotāju. Cik tagad tautiešu dzīvo Ērgļos? Mums ir apmēram 1000 klientu. Taču visa aparatūra „apēd” elektrību pēc lielākā daudzuma. Arī apkalpošana prasa daudz. Tāpēc izmaksas ir augstas, kas ietekmē ūdens un kanalizācijas tarifus. Tāpēc ir jāsaprot, ka ejams citāds ceļš, lai iedzīvotājiem tarifi vai nu paliktu tādi paši kā līdz šim, vai arī nedaudz samazinātos. Ceru, ka tā notiks. Pēc iepazīšanās ar vadītājiem un darbiniekiem Madonas novada komunālajā saimniecībā rodas sajūta, ka viņi ir sava amata pratēji un spēs veikt komunālo pakalpojumu sniegšanu atbilstošā līmenī. Protams, pārmaiņas cilvēkiem ne pārāk patīk, arī man, bet tās ir jāpieņem un jādzīvo tālāk. No 1. maija SIA „ŪDAS” darbinieku skaits samazinās, bet paliku-

šie turpinās strādāt, lai ērgļenieši saņemtu kvalitatīvus ūdens un kanalizācijas attīrīšanas pakalpojumus. Šobrīd esam pārtraukuši kases norēķinus birojā Parka ielā 33. Taču viss pārējais paliek pa vecam. Ūdens skaitītāju rādījumu paziņošana, maksājumu veikšana caur internetbanku vai pa pastu – viss saglabājas kā līdz šim.

Jaunas vēsmas parādīsies tiem cilvēkiem, kuri ir parādnieku sarakstā SIA „ŪDAM”. Visi parādi tiek atdoti Ērgļu apvienības pārvaldei. Kad es sāku vadīt SIA „ŪDAS”, parādu nasta 2017. gadā bija EUR 90 000. Tagad tā svārstās ap EUR 58 000. Labāk? Protams! Taču vēl nav pietiekami labi. Ceru, ka Ērgļu pagasta pārvalde spēs sekmīgi turpināt parādu piedzišanu. Un, iespējams, pēc vairākiem gadiem Ērgļos paliks tikai viens parādnieks, kuram varēs piešķirt Nopelniem bagātā parādnieka statusu un vadīt viņu pa mājām un skolām, lai cilvēkiem parādītu, kāds izskatās Parādnieks.

Ļoti gribas ticēt, ka pasaulē iestāsies miers un tas arī saglabāsies mūsu zemē. Negribas, lai kaut kādas neprātīgas idejas saposta to, ko esam veidojuši. Noticēsim labākajam! Ja tu kaut ko ļoti vēlies, visa pasaule sadodas rokās, lai tev palīdzētu. Sadosimies rokās un noticēsim sev!

Juris Šaudiņš,
SIA „ŪDAS” valdes loceklis

Grāmatu svētki

22. aprīlī Ērgļu saietā namā norisinājās Grāmatu svētki, kurus organizēja Ērgļu, Sausnējas un Jumurdas bibliotēka. Grāmatu svētkos ir iespēja iegādāties interesantas grāmatas, satikt iemīļotus autorus, uzlūkot grāmatu no cita skatu punkta, iepazīt bibliotēku aktivitātes, pasākumus.

Šoreiz bibliotēku apmeklētāji varēja darboties radošajās darbnīcās. Ingas vadībā lieli un mazi lasītāji ar 3D pildspalvām veidoja košus taureņus un citus dabas pārstāvjus. Savukārt, Kaivas iedvesmoti, interesenti pārveidoja grāmatu vizuālo tēlu, grāmatas pārtapa par lustrām, pelēm. Jaunākās izdevniecību grāmatas iegādāties piedāvāja grāmatu izplatītājs „Virja LK”. Pasākuma laikā darbojās grāmatu maiņas galds. Lasītāji varēja mainīties ar grāmatām, kuras izlasītas. Varbūt tās laiski guļ grāmatu plauktā, bet varbūt kādam tās izraisa interesi un grāmata nonāk atkal aprītē. Pasākumā varēja apskatīt izstādes. Ērgļu bibliotēka sagatavoja lasītāju vaļasprieku izstādi, kurā varēja aplūkot novadnieku rokdarbus, gleznas, kolekcijas. Košas, daudzveidīgas, pārsteidzošas ir mūsu bibliotēku lasītāju vaļasprieku nodarbes.

Sausnējas bibliotēka piedāvāja izstādi "Toreiz un tagad", kurā ir redzamas Sausnējas pagasta ēkas, vietas fotogrāfijās. Foto izstāde „Te man savu mūžu zarot...” veltīta mūsu novadniekam dzejniekam Jānim Sirmbārdim 85 gadu jubilejā. Šo izstādi sagatavoja Jumurdas bibliotēka. Izstādes var aplūkot Ērgļu bibliotēkā.

Saistoša, jauniem atklājumiem, redzējumiem bagāta, izvērtās lasītāju satikšanās ar mums tuvām rakstniecēm – Dainu Grūbi un Lindu Šmiti. Daina Grūbe iepazīstināja ar savu jaunāko grāmatu „Vienīgie”, dalījās ar darbietilpīgiem jauniem savā radošajā karjerā, atklāja, ka ir apguvusi zviedru valodu un jau tulko daiļdarbus no šīs valodas. Linda Šmite prezentēja savu radošo darbu pienesumu, pastāstīja par savu jaunāko darbu – biogrāfisko romānu „Valdis”. Linda Šmite – rakstniece, pedagoģe – velta šo biogrāfisko romānu novadniekam, kolēģim Voldemāram Zālītim. Satikšanās ar rakstniecēm, mums iemīļotu literāro darbu radītājām, sniedza pozitīvas emocijas.

Pasākuma dalībnieku pavasarīgo noskaņojumu bagātināja koncerts. Ērgļu saietā nama sporta deju dejojotāji sniedza apbrīnas vērtus priekšnesumus – elegances, pārliecības, katra pāra individualitāte, saskaņa. Mums ir prieks un lepnums par jaunajiem talantiem. Arī pavasarīgas dziesmas izskanēja šajā koncertā. Par vārda skanīgumu melodijā parūpējās Jumur-

Sarmītes Dreiblatas foto

das pagasta sieviešu vokālais ansamblis „Ievziedi” un jaunā talantīgā dziedātāja Kristena Picka. Katrs Grāmatu svētku dalībnieks varēja piedalīties loterijā. Balvās, protams, grāmatas.

Grāmatu svētki sniedza prieku gan maziem, gan lieliem lasītājiem, godināja grāmatas, grāmatu radītājus un iedvesmoja lasītājus.

Agita Opincāne Jumurdas bibliotēkā

XXIII Jura Jurjāna vārdā nosauktais Baltijas jauno mežradznieku konkurss JAUNAIS MEŽRADZNIEKS - 2022

Konkursa noslēgumā muzicēja konkursa "Jaunais mežradznieks" mežragu koris. Dirģents Kaido Otsing (Igaunija).
Foto: Valdis Zirnīs

29. aprīlī Ērgļos notika starptautiskā jauno mežradznieku konkursa – viena no lielākajiem Baltijas mežragu pasākumiem JAUNAIS MEŽRADZNIEKS – 2022 – noslēguma ceremonija un laureātu koncerts. Uz to ieradās labākie mežragu spēles audzēkņi no Latvijas, Lietuvas un Igaunijas mūzikas skolām. Ērgļi jau no konkursa pirmsākumiem, ko aizsāka Brāļu Jurjānu biedrība sadarbībā ar Ērgļu pašvaldību, bija mājvieta šim konkursam. Vairāk nekā 20 gadus katru pavasari aprīlī beigās lieli un mazi mūziķi atpazīstami Ērgļos pēc tā, ka ar lielām mežragu somām pie rokas dodas uz saietu namu, lai atkal mēģinātu, mēģinātu, jo priekšā ir pirmā vai konkursa otrā kārtā.

Bet šogad, 29. aprīlī, pēc individuālajiem un mežragu kora mēģinājumiem jaunie mūziķi devās uz Brāļu Jurjānu dzimtajām mājām "Meņģeļi", kur muzeja vadītāja Ieva Vilnīte sagaidīja ar vēstījumu par izcilajiem brāļiem Jurjāniem, kas pazīstami kā pirmā mežragu kvarteta dalībnieki Latvijā. Pēc tam pasākuma dalībnieki varēja baudīt gardu un galvenais karstu zupu, kas bija tieši laikā šajā saulainajā, bet drēgnajā dienā.

Bet saietā namā sapulcējās žūrija, kuras priekšsēdētājs Arvīds Klišāns (Latvija), JVLMA Valsts profesors, izglītotojs vairāk nekā 40 mežradzniekus, kuri strādā Latvijas, Lietuvas, Igaunijas un Izraēlas simfoniskajos orķestros. Žūrijas komisijas priekšsēdētāja vietnieks Egidijs Stanelis (Lietuva), Lietuvas Mūzikas un teātra akadēmijas docents. Komisijas eksperts Kaido Otsing (Igaunija), A. Klišāna students, JVLMA absolvents, Tartu 1 Mūzikas skolas direktors un mežragu klases pedagogs, diriģents. Žūrijas komisijas eksperte un sekretāre Agneta Volkova (Latvija), profesionāla mūziķe – komponiste (pazīstama kā Agneta Krilova), PIKC NMV EDMS projektu vadītāja gatavojās apbalvošanas ceremonijai.

Konkurss šajā gadā notika četrās vecuma grupās attālināti. Konkursa katras kārtas programma tika ierakstīta un nosūtīta divos video failos, kuros vienā ierakstīta konkursa I kārtas programma, otrā – konkursa II kārtas programma. Žūrijas komisija vērtēja, analizēja un noskaidroja labākos, kuri 29. aprīļa vakarā koncertēja uz Ērgļu saietu nama skatuves:

- PIKC NNM Emīla Dārziņa mūzikas skolas audzēkņi Matīss Lektuārs, pedagogs Gatis Evelons, koncertmeistare Inese Ramāne;

- Heino Elleri Mūzikas skolas audzēkņi Jakob Täht, pedagogs Kaido Otsing, koncertmeistare Ieva Kostanda;

- Pāvula Jurjāna mūzikas skolas audzēkņi Sigvards Jēkabs Skuja, pedagogs Gatis Evelons, koncertmeistare Inese Ramāne;

- Paula Pūce, PIKC NNM Emīla Dārziņa mūzikas skola, pedagogs Gatis Evelons, koncertmeistare Inese Ramāne;

- Ralfs Rafaels, PIKC NNM Emīla Dārziņa mūzikas skola, pedagogs Gatis Evelons, koncertmeistare Inese Ramāne;

- Alberts Olafs Ustinskovs, Staņislava Broka Daugavpils mūzikas vidusskola, pedagogs Daniels Sabanskis, koncertmeistare Nadežda Olehno;

- Maris Pauls Tone, Pārdaugavas mūzikas un mākslas skola, pedagogs Gatis Evelons, koncertmeistare Inese Ramāne;

- Bruno Broks, PIKC NNM Emīla Dārziņa mūzikas skola, pedagogs Gatis Evelons, koncertmeistare Inese Ramāne;

- PIKC Liepājas mūzikas, mākslas skolas audzēkņi Ralfs Ruģelis, pedagogs Mārcis Auziņš, koncertmeistare Inese Ramāne;

- PIKC NNM Emīla Dārziņa mūzikas skolas audzēkņi Rolands Novaks, pedagogs Gatis Evelons, koncertmeistare Inese Ramāne;

- Tartu mūzikas skolas audzēkņi Eerik Aomets, pedagogs Urmas Himma, koncertmeistare Ieva Kostanda;

- Juglas mūzikas skolas audzēkņi Roberts Grīnbergs, pedagogs Mārcis Miķelsons, koncertmeistare Anna Onišenko.

Par konkursa noslēguma veiksmīgu norisi jāpateicas vairākiem. Vispirms – Madonas novada domei par finansiālu atbalstu, par atzinīgajiem vārdiem konkursa dalībniekiem Madonas novada Ērgļu apvienības pārvaldes vadītājai Elitai Ūdrei. Paldies Ievai Vilnītei un Ingūnai Džigunai par sirsnīgo uzņemšanu „Meņģeļos”! Ilzei Feldbergai par brīnumgardo zupu! Kristīnei Liģerei par izmeklētājiem gardumiem, ko slavēja visi ciemiņi! Paldies Ērgļu saietu nama klusajiem, čaklajiem darbiniekiem – Guntai Bērziņai, Elitai Ratniecei un Laimonim Kļaviņam, bez kuru darba nekas nevarētu noritēt tā, kā pie mums tas ir ierasts.

Noslēgumā pacilājošu iespaidu radīja mežragu kora skanējums Kaido Otsinga vadībā. Konkursa dalībnieki, skolotāji, koncertmeistari un vecāki bija priecīgi par atkalredzēšanos klātienē un pēc pasākuma atvadījās ar cerību, ka nākamajā – 2023. – gadā Jauno izpildītāju konkurss „Jaunais mežradznieks” varēs noritēt trīs dienu garumā, žūrijas priekšā atskaņojot I un II kārtas skaņdarbus klātienē no 26. līdz 28. aprīlim.

Uz tikšanos nākamajā gadā brāļu Jurjānu dzimtenē Ērgļos!

Ziņas no Jumurdas bibliotēkas

9. aprīlī Jumurdas bibliotēkā uz zvaigžņoto sestdienu aicināja Danuta Kiopa. Danuta dzīvo mūsu Vējavas Bākūža kalnā, lūkojas no Bākūža virsotnes saules apmirdzētajā tālē, dabā rod dzīves košās krāsas, atziņas, vērojumus. Dzīvo saskaņā ar dabu, rod tajā mieru. Tikšanās reizē Danuta dalījās ar savām zināšanām par astroloģiju, veicināja mūsu izpratni par astroloģijas ietekmi cilvēka dzīvē. Danuta ir diplomēta (četrus gadus studijas) un sertificēta (Latvijas Astrologu asociācija) astroloģe. Pēc akadēmiskās izglītības – sociālā darba maģistre. Interesentus astroloģijā Danuta konsultē kopš 1998. gada. Kas tad ir astroloģija? Astron (grieķiski) ir zvaigzne, logos – zinātne, tātad zinātne par zvaigznēm. Mācība par veidiem, kā paredzēt zemes notikumus, raksturu atsevišķam indivīdam, cilvēku kopai vai juridiskam formējumam, pamatojoties uz pētījumiem par debess ķermeņu izvietojumu gan attiecībā vienam pret otru, gan pret horizontu dzimšanas brīdī. Astroloģija izskaidro, prognozē, nevis pareģo. Danutas autorprogrammas, astroloģijas darbnīcas „Iepazīsti sevi!”, dalībnieki izveidoja savu individuālo klasiskās astroloģijas karti – mandalu, atklāja, ko stāsta savs piedzimšanas mirklis, cik daudzšķautņains esi, kuras rakstura iezīmes var pamatot ar izteikumu “Tāds es piedzimu!”.

Astroloģiskā darbnīca Jumurdas bibliotēkā.
Agitas Opincānes foto

Danutai piemīt prasme aizraut klausītāju, iedvesmot, motivēt, atrast pozitīvas emocijas. Danutas vēstījumā astroloģiskās mijiedarbības aizrauj, ieinteresē katru.

17. aprīlī Jumurdas Saieta ēkas pļaviņā sanācām kopā, lai līksmi svinētu pavasara svētkus – Lieldienas. Lielu un mazi gāja rotaļās, knaulējās ar olām, risināja atjautības uzdevumus, ripināja un meklēja olas, šūpojās lielās un mazās šūpolēs, čaloja, smējās, ēda olas un zupu. Pļaviņā valdīja satikšanās prieks, jautrība un pavasaris. Paldies čaklajiem palīgiem – Ērikai, Elmāram, Dainai un Ērikam! Lai visiem saulainas domas un darbi!

Arī Jumurdas bibliotēkā var sajūst pavasara tuvošanos. Bibliotēkas apmeklētāji sāk aktīvi rosīties savos dārzos, rušina zemi, stāda, sēj, sajūt zemes spēku. Katram saplānoti savi lieli dārza darbi. Savukārt JUMURDAS bibliotēkā lasītājus gaida ķirbju sēklas, kuras tā vien prasās pēc čaklām rokām. Pa vasaru izaudzēsīm Jumurdas bibliotēkas ĶIRBI un rudenī rīkosīm LIELO ĶIRBJU BALLI! Uz tikšanos bibliotēkā!

Agita Opincāne,
Jumurdas bibliotekāre

Pavasara svētku svinētāji Jumurdā.
Ērika Eriksona foto

Lieldienu lustes Sausnējas pagastā

Saulains atausa otro Lieldienu rīts Sausnējas pagasta Sidrabīnos. Parka tuvumā jau no agra rīta rosījās Lieldienu zaķa palīgi, kuri ļoti centās, lai pasākums „Acīgais, trāpīgais un veiklais Lieldienu zaķis” noritētu lustīgi un kustīgi. Ap pusdienlaiku no malu malām saradās pasākuma apmeklētāji, līdz atnesot skaisti krāsotas olas konkursam, ripināšanai un olu kaujām. Darāmā šajā dienā bija daudz. Mazākie meklēja zaķa paslēptās olas, ripināja tās, šūpojās, skrēja skrējienus, spēcīgākie ar ķeru vizināja kādu no savas ģimenes locekļiem, trāpīgākie mēģināja, metot ar bumbiņām, tikt pie sev kārotas balviņas, kā arī kaulējās izsolē „Zaķis maisā”. Kad visi bija izšūpojušies un izskrējušies, tika aicināti spēcināties ar karstu zupu, kura turpat netālu parka malīņā tika vārīta uz ugunsкура.

Milzīgs paldies visiem pasākuma apmeklētājiem par atsaucību un piedalīšanos! Paldies Ingai un Oskaram Grotēm par gardās zupas gatavošanu!

Noslēdzies arī lielais auto – moto – foto orientēšanās brauciens “Lieldienu zaķis iepazīst Sausnējas pagastu”. Atsaucība šogad varbūt nebija tik liela kā pagājušajā gadā, bet arī šoreiz entuziastu netrūka. Visas astoņas ģimenes, kuras izbrauca šo maršrutu, savāca maksimālo punktu skaitu, jo izpildīja visus noteikumus. Paldies viņiem! Nelielās pārsteiguma balviņas jau sasnēgušas mūsu brauciena dalībniekus. Nākamajā gadā domāsim atkal jaunu maršrutu, jo gribas, lai mūsu pagastu iepazītu arvien vairāk un labāk.

Inese Leiboma,
Sausnējas kultūras pasākumu organizatore

Valijas Leles foto

Pavasara atnākšana sociālās aprūpes centrā "Kastaņas"

Līdz ar siltiem saules stariem, kas lutina aizvien biežāk, un spēcīgo vēju, kas ar savu spēku aizdzien visu, kas aizkavējies no ieilgušās ziemas, ir atnācis ilgi gaidītais pavasaris. Visapkārt dzirdami putnu treļļi un sirdis piepildās ar cerībām un prieku.

Mēneša sākumā aprūpes centrā ar koncertu viesojās mūziķe Anta Eņģele, kura ar savu dziedājumu aizskāra ne vienu vien dvēseles stīgu, uzjundīja dažādu paaužu dažādas atmiņas. Emocijas krāsainas kā varavīksne – gan aizkustinājuma asaras, gan nostaļģiskas atmiņas, gan arī prieks un jautrība. Paldies māksliniecei par dāvatājam izjūtām!

Pavasara krāsainākie svētki – Liieldienas – tika sagaidīti, kopīgi darbojoties – darīnot dekorācijas un krāsojot raibas olas. Draudzīgā noskaņojumā risinājām atjautības uzdevumus, iepazīnāmies ar citu tautu tradīcijām, kā arī atsvaidzinājām zināšanas par Liieldienu ticējumiem. Neiztika arī bez olu ripināšanas un olu kaujām, kurās uzvarētāju nav, bet priecīgas emocijas tiek katram. Svarīgāka par uzvaru ir piedalīšanās un kopā pavadītais laiks pozitīvā gaisotnē.

Ar katru dienu visapkārt kļūst aizvien zaļāks, smaržo gaiss, spraucas koku pumpuri un pavasara ziedi.

Saulainās dienās sociālās aprūpes centra iemītnieki kopā ar darbiniekiem darbojas

Antas Eņģeles koncerts.

apkārtnes uzkopšanas darbos – tiek savāktas pērnās lapas un zari. Pēc darba visiem ir gan nogurums, gan gandarījums par paveikto vides sakopšanu.

Dienas rit vēja spārnēm, un pamazām vien, kopā strādājot, darbojoties dažādās aktivitātēs, spēlējot spēles, mēs visi sākam domāt par vasaru, kuru katrs aprūpes centra iemītnieks gaida ar savām domām un cerībām. Lai mums visiem mierīgs un labiem notikumiem bagāts ceļš uz vasaru!

Evita Vaska, sociālās aprūpes centra "Kastaņas" sociālā darbiniece

Lieldienas „Kastaņās”.

Evitas Vaskas foto

Lielā talka

Everitas Elizabetes Zaretokas foto

Šogad Lielās talkas ietvaros no 25. līdz 29. aprīlim tika realizēts mūsu iestādes sapnis par "Zaļās klases" izveidi iestādes teritorijā. Projekta ideja sākās ar skolotāju izteikto vēlmju apkopšanu, ar kursos iegūtājām zināšanām, iedvesmu un vadītājas atbalstu. Šī projekta realizēšana dos iespēju pedagogiem nodarbībās piedāvāt drošu vietu iestādes teritorijā – daudzveidīgu āra aktivitāšu un dabas klātbūtnes piedzīvošanu.

Vecāku padomes priekšsēdētāja Everita Elizabete Zaretoka sniedza atbalstu un uzmundrinājumu, ka tas ir iespējams, un ar pārējiem vecāku padomes pārstāvjiem ķērās pie darba. Īpaši svarīgs moments bija iesaistoties Lienei Opincānei, kura, visu uzmērot, izstrādāja ainavas arhitektūras plānu ar iespēju vizuāli redzēt mūsu izteiktās vēlnes un vēl vairāk, jo skatuvītes apzaļumošanas iespēju bijām atlikuši uz vēlāku laiku. Talkas laikā padarītie darbiņi: izveidotas "Zaļās klases" darbošanās zonas; izraktas riepas un to vietā izveidoti pieci mazie klūgu vīgvami, kas tiks apaudzēti ar kāršu pupām; atpūtas momentiem uzcelts lielais vīgvams; atjaunoti materiāli sajūtu takai un veikti priekšdarbi skatuvē apzaļumošanai, iestādot tūjas, ceriņus un hortenzijas.

Paldies par finansiālo atbalstu – Everitai Elizabetei Zaretokai, Lienei Opincānei, Ievai Šreiberei, Ievai Vēcvagarei, Vinetai Andriksonei, Kintijai Andersonei, Ancei Aizupei, Lindai un Artūram Grīguļiem, Aelitai Stankevičai, Litai Zosārei, Gatim Reķim, Santai un Jurim Ludboržiem, Antrai Dičai-Milnei, Elinai Cīrulei, Lanai

Gurinovičai, Kasparam Šņepstam un Agnesei Laubei!

Paldies par materiālu sagādāšanu (vīgvam-lazdas, mazo vīgvamu klūgas, paletes, kokmateriāli, skaidas, šķeldas, čiekuri, krāsas, saivas (spoles), skrūves un pupu sēklas): Pēterim Zaretokam, Igo Lasmanim, Druvim Ceplūtim, Ivo Konovalovam, Jānim Smeilim, Ilonai Lielupei, Zanei Pilsētniecei, Kristiānai un Andim Pickiem, Lindai Grigulei, Atim Koklačovam, Igoram Dudko, Kintijai Andersonei, Litai Zosārei, Lienei Opincānei, Kristīnei Lūsei un Raivim Jankavam, Andrim Ābelam!

Liels paldies: Everitai Elizabetei Zaretokai, Pēterim Zaretokam, Lienei Opincānei, Kristīnei Lūsei, Raivim Jankavam, Igo Lasmanim, Ritvaram Lapsam, Jurgim Zosāram, Druvim Ceplūtim, Gunāram Jurkovskim, Gatim Reķim, Ievai Šreiberei, Sandrim Ābelam, Mārim Mastiņam, Ancei Aizupei, Raivim Regnartam, Ināram Grigam, Lanai Gurinovičai, Gaļinai Vasiļevai, Jānim Opincānam, Lienai Bukovskai, Luetai Reiniecei, Ritai Dudko, Andrim Stalidzānam, Kārlim Kļaviņam, Ligītai Truksnei par darba rīku nodrošināšanu un čaklu talkošanu, lai realizētu šo projektu!

Paldies arī visiem pārējiem, vārdos nenosauktajiem, kuru materiālais, finansiālais, emocionālais atbalsts, kā arī čaklās darba rokas ļāva šo ieceri īstenot!

Rīta Šeibe,

Ērgļu PII "Pienenīte" metodiķe

Aprīlis Ērgļu aprūpes centrā

Karat, brāļi, šūpulītes
Ozoliņa kārtītēm:
Nāks māsiņas šūpoties
Visas trejas Liieldienas.

Aprīlis Ērgļu aprūpes centrā tika sagaidīts kā Liieldienu mēnesis, kad visi pasākumi tiek organizēti par Liieldienu tematiku.

10. aprīlī tika organizēts aprūpes centra klientiem brauciens uz koncertu Ērgļu saietā namā. Koncerta nosaukums "Spēks, kas augšup ceļ".

Liels paldies aprūpes centra darbiniekiem, kas atbalstīja šo ideju un līdzdarbojās, lai šis brauciens notiktu!

14. aprīlī atklājām pavasara sezonu, kad svinējām pašas Liieldienas. Lai iepriecinātu mūsu klientus, organizējām pikniku pie aprūpes centra, kurā mūs garšīgi pamieļoja Juris Titovs no Grīlētāju Brālības.

Pirms pašām pusdienām mūsu sirdis sasildīja Līga Krastiņa un Sarmīte Mellēna ar savu uzstāšanos. Paldies, meitenes! Lai arī diena bija vēsa, jūsu uzstāšanās bija karsta.

Jau neilgi pēc tam baudījām gardas pusdienas pie skaisti klātiem galdiem. Pavadījām skaistu pēcpusdienu labā kompānijā, lutinot mūsu garšas kārpiņas un vērojot brīnišķīgu uzstāšanos.

21. aprīlī pie mums viesojās mācītājs Arnis Maziļevskis, lai parunātu ar mums par Liieldienām no garīgās puses. Paldies mācītājam un draudzes locekļiem par siltiem un iedvesmojošiem vārdiem, paldies par personīgo pieeju katram klientam, kas vēlējās aprunāties!

Pavadot aprīli mazliet humorīgā noskaņā, 25. datumā kopā skatījāmies filmu uz lielā ekrāna "Briljanta roka".

Beidzot sagaidītas siltas un saulainas dienas. Saulīte uzlabo garastāvokli ikvienam – kā klientiem, tā arī darbiniekiem. Paldies katram Ērgļu aprūpes centra darbiniekam, kas uzlabo mūsu klientu ikdienu, lai būtu iespējamas aktivitātes.

Lai visiem vēl saulaināks maijs!

Ieva Liepiņa, Ērgļu sociālās aprūpes centra sociālā darbiniece

Ievas Liepiņas foto

Ievadraksts

Paskaties aiz loga, kas tur notiek! Vai redzi dzīvību un rošību sev visapkārt? Jā, pavasaris ir pašā plaukumā, augi jau dzen jaunās lapas un ziedus, kuru saldi lipīgā smarža sāk piepildīt gaisu un pat ar mazāko pūsmiņu nonāk arī tavā istabā, atgādinot, ka vasara ir tuvu. Jo ilgāk katrs no mums dzīvo, jo šķietami ātrāk rit laiks. Pāiet dienas, nedēļas, mēneši un gadi, un pagātne pamazām izdziest, atstājot vien attālas nojautas atmiņas nostūros. Tā ir, un diemžēl laiks mums nav zēlīgs, bet tieši tādēļ katra no mums dotajām dienām ir jāizbauda un jānovērtē, jo vismaz es, mūža nogalē pārdomājot savu dzīvi, vēlēšos sacīt, ka esmu ko paveikusi.

Nav svarīgi, vai esi kļuvis par pazīstamu rakstnieku vai par gādīgu ģimenes cilvēku, vai varbūt gudru skolotāju, galvenais ir, lai tu pats izbaudi to, ko tu dari. Un pat ja maizes darbs nav tava kaislība, tomēr spēj atrast laiku tam, kas iepriecina un pilnveido to.

Skola ir tā vieta, kur mums tiek sniegta iespēja pilnveidot savas zināšanas pēc iespējas vairākās nozarēs, lai, to beidzot, mēs būtu daudzpusīgas un pasauli izziņāt gribošas personības. Ne katram šī vieta ir zināšanu templis, viens to ciena, cits nicina. Bet beigās tomēr tā ir vieta, kur lej mūsu prasmju pamatus, lai būtu vieta, kur būvēt stabilas zināšanu sienas. Jo, lai cik liela personība arī katrs no mums būtu, ir taču zināms, ka māju sāk celt no pamatiem, nevis no jumta. Tādēļ visiem ir jāiemācās cienīt cita darbu. Jo, ja tu necienīsi citus, tad nevari gaidīt, ka pats tapsi godāts.

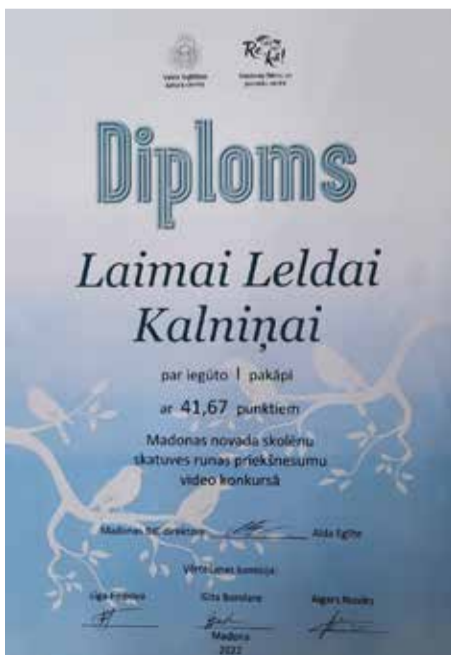
Šis ir pēdējais aktīvais mācību mēnesis skolā pirms vasaras brīvlaika, tādēļ jaunieši ir sarosījušies. Šajā numurā varēsiet lasīt par to, kā skolēni ir pārstāvējuši skolu dažādās jaunsargu aktivitātēs, cīnījušies par uzvarām pagasta pasākumos un daudz ko citu. Ir īstais laiks, kad sākt rosīties skolas darbos, jo mācību gada noslēgums vairs nav aiz kalniem. Noteikti, kad aiz loga raisās plašu ziedi un šalko vējš, negribas ķerties pie darba, bet izbaudīt mieru un pavasari. Bet, ja darbi netiks uzsākti, tad tev ir iespēja sagaidīt mācību gada pagarināšanu, vai arī rudenī varēsi atgriezties tajā pašā solā, tajā pašā klasē. Tādēļ vēlū atrast enerģiju un radošuma garu, lai pilnveidotu sevi un vidi sev apkārt.

Anda Andriksone, 9. klases skolniece

Apsveicam

9. klases komandu –
**Alīna Muša, Anda Andriksone,
Samanta Ungure, Ingus Grīgs, Ivars Matīss** –
par iegūto 3. vietu
“FIZMIX Eksperiments” konkursā
Vidzemes reģionā 33 komandu konkurencē!

Apsveicam
**Laimu Leldu
Kalniņu**
par iegūto
I pakāpi
Madonas
novada
skolēnu
skatuves runas
priekšnesumu
video
konkursā!
Vēlam
veiksmi valsts
konkursā!

“Skolu Ziņas”
Redaktors: Samanta Ungure, 9. klase, Alīna Muša, 9. klase, Anda Andriksone, 9. klase.
Izdevējs: Ērgļu apvienības pārvalde. Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļi, Ērgļu pagasts, Madonas novads, tel. 64871299. Iespiests: SIA “Erante”, Madonā, Saieta laukumā 2a.
Matiens 1100 eksemplāri

Noslēgusies basketbolistu ziemas sezona

Ir beigusies sezona Latvijas Jaunatnes basketbola līgā. Latvijā ir četras zonas. Ērgļu vidusskolas puīši spēlēja Austrumu zonā Madonas BJSS komandu sastāvā – trīs zēni U-14 komandā, pieci zēni – U-15 komandā.

U-14 puīši sezonu noslēdza ar 6. vietu 12 komandu konkurencē. Jāatzīmē, ka Kārlis Dūdums, lai gan ir par vienu gadu jaunāks nekā pārējie komandas spēlētāji, vidēji katrā spēlē laukumā pavadījis vislielāko minūšu skaitu, kā arī ir veiksmī-

gākais trīs punktu metienu precizitātē.

U-15 komandai sezonā 7. vieta Austrumu zonā. Linards Leimanis izcēlies uzbrukumā ar izcīnīto atlecošo bumbu statistiku. Tas ir labākais rādītājs Madonas komandā.

Savukārt Gustavs Dūdums visu četru zonu spēlētāju konkurencē Jaunatnes līgā ir 11. vietā Latvijā trīs punktu metienu precizitātē.

Kā zināms, Madonas novada Ļaudonas pagastā dzīvo 10 puīši – Ukrainas

basketbola skolas audzēkņi – no basketbola kluba “Titans”. 29. martā un 8. aprīlī abas komandas piedalījās draudzības spēlēs.

Visiem Ērgļu treniņgrupas puīšiem bija jāpiedalās Krastu mačos, kas notika 18. aprīlī. Te zēni parādīja ļoti kvalitatīvu spēli.

Savukārt vasarā gatavojamies piedalīties 3x3 sezonas spēlēs un pilnveidot meistarību.

Ivars Teteris, treneris

Brauciens uz Eiropas Parlamentu Briselē

Pateicoties veiksmīgai dalībai esēju konkursā “Ko es darītu 16. maija rītā?”, man bija iespēja apmeklēt tā saukto Eiropas galvaspilsētu – Briseli, kurā atrodas dažādas starptautiskas institūcijas.

Latvijas eiroparlamentārietis Ivars Ijabs, kurš arī bija izvēlējis labākās esesjas, nodrošinot to autoru braucienu uz Briseli, uzņēma skolēnu, studentu grupu Eiropas Parlamentā.

Ekskursija pa Parlamentu sākās ar

ievadlekciju par tā darbību, lomu starp Eiropas institūcijām, kompetencēm un perspektīvām. Stāstījumu papildināja Ivars Ijabs, aprakstot tieši savu darbību un pieredzi šajā institūcijā.

Mums bija iespēja apskatīt arī Eiropas Parlamenta plenārsēžu zāli, iepazīties ar frakciju, parlamentāriešu un tulkus izvietojumu tajā.

Man bija iespēja aplūkot arī Ivara Ijaba biroju, kurā dzirdējām stāstījumu par

parlamentārā darba ikdienu.

Eiropas Parlamenta apmeklējums bija īpaša un interesanta iespēja, kas ļāva iepazīties ar Eiropas Savienības iestāžu darbību, politiskajām norisēm un Latvijas pārstāvētību starptautiskās institūcijās.

Katrīna Rešņa, 11. klases skolniece
Foto no personīgā arhīva

Atvērto durvju dienā Priekuļos Vidzemes tehnoloģiju un dizaina tehnikumā

13. aprīlī notika atvērto durvju diena Priekuļos Vidzemes tehnoloģiju un dizaina tehnikumā. Ieejot skolā, varēja redzēt, ka tā ir ļoti mūsdienu un moderna. Un tiešām varēja sajūst, ka skola ir ļoti apmierinoša un droša. Nolēmu izziņāt par trīs profesijām. Tās bija: datortehniks, lauksaimniecības tehniks un pavārs. Visinteresantākā man likās datortehniķa profesija, jo man jau ir neliela pieredze datoru taisīšanā. Apmeklēt šo skolu mani ierosināja Valts Masaļskis un Ričards Kārklīns.

Vidzemes Tehnoloģiju un dizaina tehnikums, kas izvietots divās profesionālās

skolās – Priekuļu tehnikumā un Cēsu Tehnoloģiju un dizaina vidusskolā – piedāvā jauniešiem iepazīties ar 17 profesijām. Man ļoti patika skola, tās atmosfēra.

Direktors Artūrs Sņegovičs pastāstīja par skolu, par te apgūstamajām profesijām un mācību programmām. Mani interesēja arī tādas profesijas kā apģērba dizaina asistents, produktu dizaina asistents, arhitektūras tehniķis.

Tomēr visvairāk mani saista datortehniķa specialitāte. Mums bija jāsaliek dators no detaļām, neizmantojot palīdzību, kas bija ļoti jautri. Vēl varējām iepazīt divas citas profesijas. Es izvēlējos pavā-

ra. Mēs cepām pankūkas un ieguvām zināšanas par ēdienu gatavošanu. Pēc tam bija iespēja iepazīties ar lauksaimniecības tehniķa profesiju, kura gan mani īsti neieinteresēja.

Pēc profesiju iepazīšanas mēs gājām apskatīt kopmītnes. Kopumā man šī diena likās ļoti vērtīga, kā arī patika tehnikums un radās interese par profesijām, kuras tajā var apgūt.

Haralds Masaļskis,
Evelīna Jansone,
Edgars Prieditis,
9. klases skolēni

5. klases ballīte

Mūsu klases vakars notika 8. aprīlī. Ieradās lielākā daļa klases skolēnu, un katrs atnesa kādu našķi.

No sākuma skatījāmies filmu, ko kopā bijām izvēlējušies. Pēc tam klausījāmies mūziku un dejojām. Katrs izvēlējās dažas dziesmas. Pēc tam spēlējām spēles, ik pa brīdim arī kaut ko apēdām.

Kad klases vakars bija beidzies, sagaidījām vecākus un devāmies mājās.

**Evelīna Zariņa,
Una Sipčenko,**
5. klases skolnieces

Ciemos pie "Rūda"

Jauniešu deju kolektīva "Rūdis" vārda dienas koncertā 23. aprīlī piedalījās arī Ērgļu vidusskolas dejotāji un "meklē ballīti".

Arī mums bija iespēja pēc tik ilga laika uzvilkt pastalas, tautiskos tērpus un uzkāpt uz skatuves, lai dejotu skatītājiem. Saspringta gatavošanās, daudzie mēģinājumi... Bet tas tikai pastiprināja nepacietību un patīkamu satraukumu. Lieliska iespēja pirms skates izdejot dejas. Vēl lieliskāka sajūta atgriezies pasākumu ritmā.

Pēc divu gadu ilga pārtraukuma beidzot varēja izbaudīt koncerta un balles noskaņas. Lielu pateicību sakām "Rūdim" par uzaicinājumu un ballītes atgriešanu dzīvē.

Signe Solovjeva, 11. klases skolniece

Ceļojums uz Itālijas kalniem

Foto no personīgā arhīva

Mūsu ģimenes ceļojums uz Itāliju sākās agri no rīta. Cēlāmiem plkst. 6.00 no rīta, lai varētu plkst. 7.00 izbraukt un uzsākt savu ceļojumu. Izbraucot no mājām, ieņēmu ērtu vietu busiņā pie kontakta un lai man būtu ērti gulēt naktī. Kopumā bija jābrauc 26 stundas cauri piecām valstīm – Lietuvai, Polijai, Vācijai, Austrijai un Itālijai.

Mans tētis un ģimenes draugs brauca, mainoties pie stūres, lai varam braukt arī pa nakti.

Nākamajā dienā ap plkst. 12.00 mēs nonācām mūsu galamērķī. Apmetāmiem Mezanā un dzīvojam 50 m no pacelāja, kas uzved slēpotājus kalnā. Slēpojām mēs tieši nedēļu. Šajā laikā paspējam diezgan daudz izpētīt kalnus, uz kuriem varēja nokļūt ar pacelājiem. Mūsu iecienītākais kalns bija Madonna, jo mēs uz tā pavadījām visvairāk laika. Man kopā ar māsīcu un brāli patika lēkāt pa trampļiņiem. Protams, varējām nogaršot arī lieliskās itāļu picas.

Pirmajās divās dienās mēs visi enerģiski slēpojām, bet tad pienāca trešā diena, kad jau visi bijām ļoti pārguruši un ar lielām mokām gājām slēpot. Bet ceturtajā, piektajā un sestajā dienā jau bijām pie kalnu gaisa un slodzes pieraduši, arī nogurums bija mazinājies. Dienā mēs vidēji noslēpojām 70 km. Sākām plkst. 9.00 no rīta un beidzām ap plkst. 16.00.

Protams, pusdienas mēs ēdām kalna kafeternīcā un arī nedaudz atpūtāmies. Itāļu nacionālais ēdiens bija pica ar karsto šokolādes dzērienu vai bombardino.

Pienāca mūsu pēdējā diena. Un man bija grūti noticēt, ka mēs katru dienu tik daudz noslēpojām un iemācījāmies jaunas lietas pa šīm dienām.

Ja jūs vēlaties paelpot citādāku gaisu divu kilometru augstumā, es jums noteikti ieteiktu aizbraukt paslēpot uz Itālijas kalniem.

Šo deviņu dienu pozitīvos piedzīvojumus es atcerēšos ļoti ilgi un stāstīšu citiem cilvēkiem, kā atšķiras itāļu kultūra un tauta no latviešu.

Elza Koklačova, 10. klases skolniece

Ēnu diena ASV vēstniecībā

6. aprīlī visā Latvijā uzņēmumu un iestāžu darbinieku skaitu papildināja skolēni – ēnotāji, kas iejutās profesiju pārstāvju "ādā". Arī man tika dota iespēja piedalīties Ēnu dienās un sekot līdzi diplomātu darbam ASV vēstniecībā Rīgā.

Deviņu ēnotāju "darba diena" iesākās ar Reģionālās drošības speciālista pieredzes stāstiem par viņa gaitām militārajā dienestā. Tālāk viena no diplomātem, kas atbild par sabiedriskajām attiecībām, pastāstīja par amerikāņu diplomātisko misiju Latvijā, bilaterālo sadarbību starp ASV un Latviju, iesaisti NATO, kā arī latviešu skolēniem, studentiem pieejamām studiju programmām un stipendijām mācībām ASV.

Vēl mums savu laiku veltīja atbildīgā praezidentu vēstniecības personālu. Mēs paspējam apmeklēt Konsulāro un Protokolu nodaļu. Diena turpinājās ar vēstnieka vietnieces lekciju, kuras laikā ēnotāji aktīvi uzdeva jautājumus par diplomātu darba specifiku un pašas vēstnieka vietnieces pieredzi šajā darbībā.

Pusdienu laikā ēnotājiem pievienojās vēl divi diplomāti, kas atbildēja pat uz tādu amuzantu jautājumu kā – "cik uzvalku vidēji ir diplomātam?" (6 - 7 uzvalki, balstoties uz viņu pieredzi).

Pēc pusdienām ēnotāji sadalījās pa nodaļām pie diplomātiem. Es nokļuvu pie politikas – ekonomikas speciālistes, kura iepazīstināja tieši ar viņas pienākumiem. Varēja uzdot arī konkrētus jautājumus par ikdienu diplomātiskajā vidē.

Ēnotāji kopā ar vēstnieka vietnieci. Katrīna – pirmā no labās puses.

Avots: United States Embassy - Riga, Latvia Facebook lapa

Lai iepazīstinātu ar aspektiem, kurus diplomātei arī nākas apskatīt, notika lekcija un ekskursija pa BIOR institūtu, ar kuru ASV vēstniecībai ir sadarbība.

Ēnu diena bija lieliska pieredze, lai pārli-

cinātos par savas izvēlētas profesijas atbilstību interesēm un noskaidrotu, vai cerības sakrīt ar realitāti. Es iesaku šādu izdevību izmantot katram.

Katrīna Rešņa, 11. klases skolniece

Jaunsargu nometne

22. aprīlī mēs, Ērgļu vidusskolas 7. - 9. klases jaunsargi, devāmies aizraujošā piedzīvojumā uz nometni "Ļaudonas piedzīvojums". Nometne norisinājās Ļaudonas vidusskolas teritorijā trīs dienas. Šajās dienās bija iespēja pārvarēt savas bailes gulēt ārā aukstumā, iepazīties ar jauniem cilvēkiem, sadarboties komandās, atkārtot šaušanas un orientēšanās prasmes.

Pirmajā dienā satiekoties, pirmās stundas visi bijām kautrīgi. Bet vēlāk, kad tika dots uzdevums uzcelt teltis bez instruktoru palīdzības, mēs sākām palīdzēt cits citam. Un tā sākās arī sadraudzēšanās. Vakarā tikām sadalīti pa nodaļām, kopā pavisam bija četras. Sadalīšana pa nodaļām notika tādēļ, jo uzdevumus pildījām savas grupas ietvaros. Nakts miers mums iestājās plkst. 23.00. Nākamajā rītā bija jāceļas jau

plkst. 7.00, lai darbotos tālāk.

Savukārt otro dienu iesākām ar garšīgām brokastīm un stāšanās. Jūs jautāsiet, kas ir stāšanās? Tas ir process, kurā nodaļnieks jeb nodaļas vadītājs sasauc savu nodaļu un noziņo instruktoram par visu jaunsargu ierašanos. Šajā reizē nometnes vadītājs pastāsta arī par iepriekšējā dienā pieredzēto un par turpmākās dienas plānu.

Otro dienu pavadījām komandu stafetēs, kurās bija jāorientējas, jāspēlē airsofts un jāšauj ar divu veidu ieročiem.

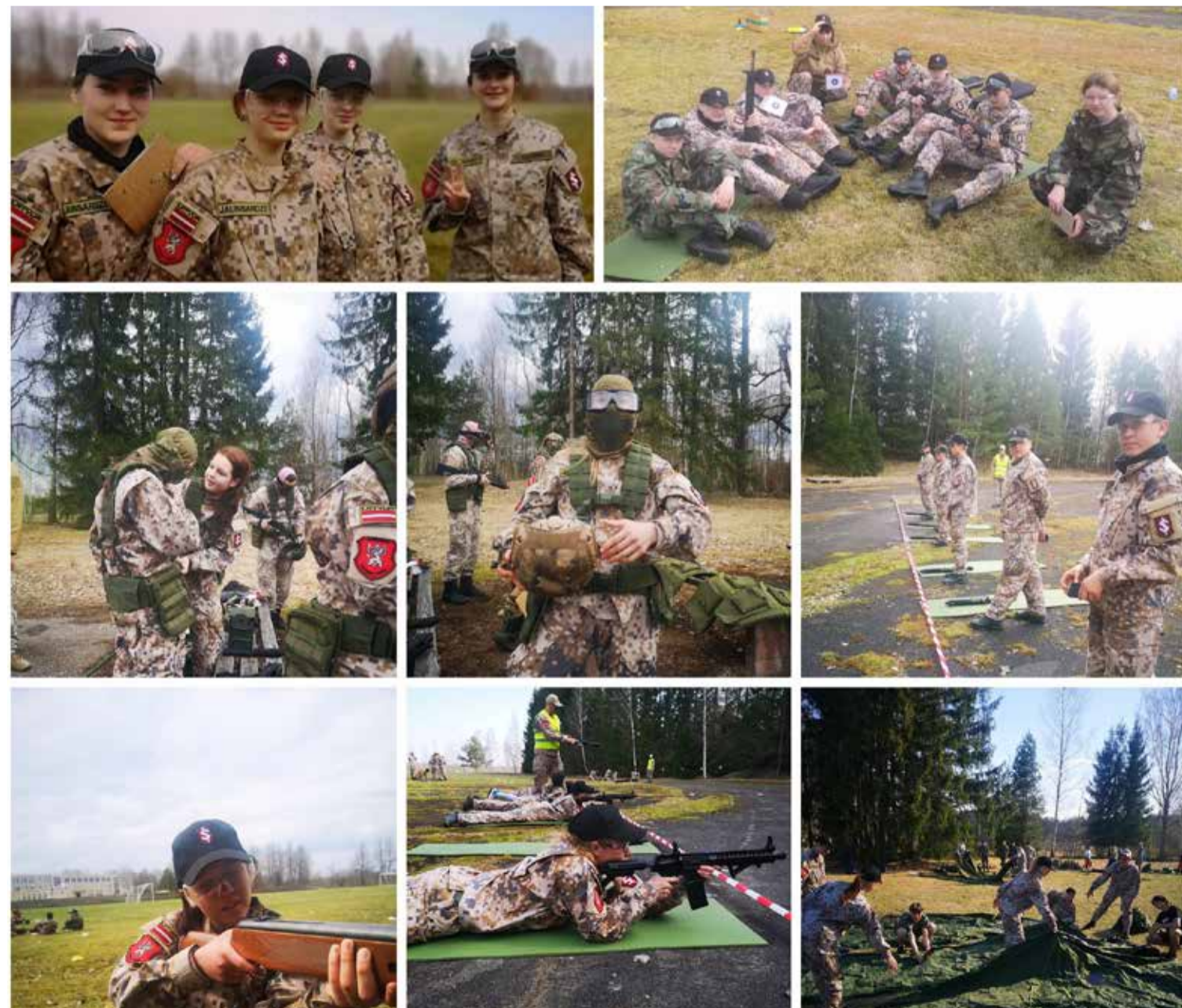
Kas gan jaunsargu nometne būtu bez volejbola spēles – instruktori pret jaunsargiem. Tāpēc otrās dienas vakarā Ļaudonas vidusskolas sporta zālē varējām vērot volejbola spēli – instruktori pret jaunsargiem. Tā tik bija spēle, dus-

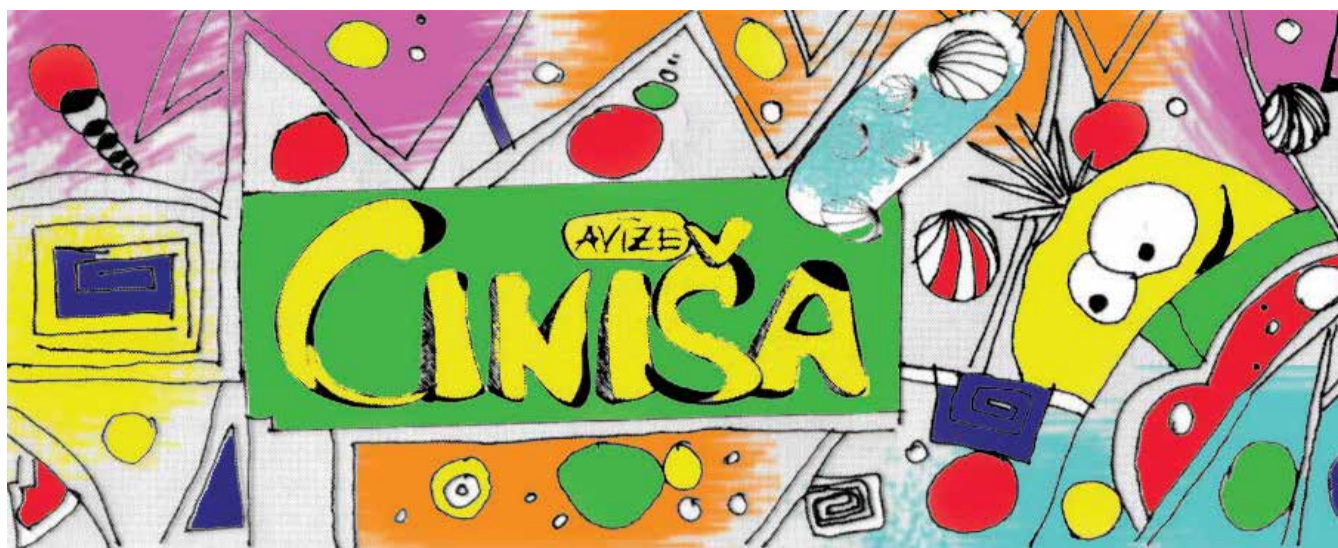
mu un ovāciju pilna! Lai gan spēle punktu ziņā bija spraiga, instruktori uzvarēja.

Trešajā dienā laikapstākļi mūs pavisam nelutināja, jo visu dienu lija. Bet mūs nevienu tas neapturēja darboties. Par spīti sliktajiem laika apstākļiem, mēs veicām dienā iepulātos uzdevumus. Orientējamies pa Ļaudonas teritoriju un šāvām mērķos.

Nemot vērā nometnes nosaukumu – "Ļaudonas piedzīvojums", varu teikt, ka tas tiešām bija aizraujošs piedzīvojums. Atcerēties un varbūt pat no jauna apgūt orientēšanās iemaņas un šaušanu bija aizraujoši. Par labo noskaņojumu nometnē liecināja smaidi sejās un jautrības pilnās sarunas.

Anda Andriksone, 9. klases skolniece
Ērika Bukovska un Mareka Rimšāna foto

Skolas literārā avīze

2022. gada maijs

Lieldienu svinēšana sākumskolā

Šajā mācību gadā Lieldienu varēja svinēt kopā bez visādiem ierobežojumiem. Tāpēc Lieldienu tradīciju izziņāšanu un darbību veikšanu palīdzēja sasakatīt tautas mūzikas kopa "Pulgosnieši".

13. aprīlī mācījāmies olu krāsošanu. Skolēniem bija jāietin ola, lai varētu to likt katlā vārīties. Kā nu kuram gāja! Dažs lika putrainus, sīpolu mizas, savāktās puķītes un zālītes. Citi tina klāt ķērpjus, krāsainas dzijas, kreppapīru. "Skolotāj, kā ietin olu?" atskanēja no dažiem skolēniem. Šīs prasmes tad nostiprinājām klasē.

Skolas pagalmā jau gaidīja "Pulgosnieši" ar vārošu katlu (paldies skolas darbarūkiem par sagatavošanu), kurā jau savārijās skolēnu sagādātās sīpolu mizas. Katra klase nāca un lika ietītās olas katlā vārīties. Drošību un kā pareizi ielikt olu, mācīja seniori.

Kamēr olas vārījās, notika dažādas Lieldienu tradīcijas. Vajadzēja uzminēt, cik pantīņu tautasdziesmai, sadziedāties un sasaukties citam ar citu. "Pulgosniešu" ļaudis priecājās par skanīgajām bērnu balsīm. Tad gājām rotaļās "Nokul mani, mā-

muliņa!" un "Kas dārzā?", kuras nāk tieši no Ērgļu pusē folkloras vācēju pierakstītajām rotaļām.

Kamēr notika dažādas aktivitātes, oliņas bija izvārījušās. Cik labi, ka bija vēl sniegs! Tad tās ātri tika atdzesētas. Katrs varēja dabūt pa olai, lai redzētu pārsteigumu, kāda tad iznākusi citu tītā ola.

Cik gara rinda izveidojās pie olu ripināšanas!

Visi izmēģināja savu laimi, lai dabūtu klāt vēl kādu olu. Dažs spēlē pazaudēja, cits ieguva!

"Gulēja Lieldienu upītes malā,
Upītes malā līdz citam gadam!"

Vineta Dāve, sākumskolas skolotāja
Autores foto

Anna Ludborža, 4. kurss ĒMMS.

Keita Una Daumane, 9. klase.

Marta Beāte Zosāre, 3. kurss ĒMMS.

Lieldienu dekori, 3. klase.

Laima Lelda Kalniņa, 1. kurss ĒMMS.

Kristena Picka, 1. kurss ĒMMS.

Novadpētniecības darbs „Braku” muzejā (12. turpinājums)

Mājas „Ķurzēni” (tagad „Ķurzēni-1”), 1960. gadi.

Mājas „Ķurzēni” (Peņģerotu māja), 1930. gadi.

„Ķurzēni”

Kur Sausnējas pagasts robežojas ar Vietalvas pagastu, ceļa Ērgļi-Plaviņas malā atrodas vairākas mājas ar nosaukumu „Ķurzēni”, kuru izcelsme saistīta ar Polijas - Zviedrijas kara laiku (1600-1629), kad viens no kareivjiem palicis šai pusē, meža vidū iekopis zemi un uzcēlis ēkas. Arī uzvārds radies no mājas nosaukuma. Laika gaitā izveidojušies pieci „Ķurzēni”, kas sākotnēji piederēja Odzianas muižai.

Senākās mājas vietā mūsdienās saglabājušies vien daži akmeņi un ozoli. 19. gadsimta otrajā pusē „Ķurzēnu” mājās dzīvoja Ķurzēnu ģimene, kurā uzauga četri bērni – Reinis, Mārtiņš, Ieva un Lote. Reinis bija vecākais dēls un apprecoties apdzīvoja mājas vienu pusi. Jaunākais dēls Mārtiņš kopā ar mammu mitinājās mājas otrā pusē. Viņš bija amatnieks, veica dažādus gadījuma darbus. Lote agri nomira. Ieva apprecoties kļuva par Bukleviču. Vīrs nāca no Odzianas pagasta, bija skrīveris. Ieva kādu laiku strādāja Bites pienotavā.

Reinis bijis sabiedriska vīrs, liels dziedātājs, runātājs, anekdošu stāstītājs. Sievu Madi Porīteri pārveda no turīgas ģimenes, kura dzīvoja Rīgā. Daudzus lauku darbus jaunā sieviņa nemaz neprata. Pamazām pasaulē nāca trīs viņu bērni – Ieva, Lote un Mārtiņš. Tā kā ģimenei pietrūka pamatīgu saimniekošanā, tad „Ķurzēnu” mājas piedzīvoja ūtrupī. Palīgā nāca Reiņa māsa Ieva Bukleviča, kura bija iekrājusi naudu. Viņa pusi mājas nopirka, otru daļu iegādājās Irbe. Pēc Pirmā pasaules kara mājas nodega.

Ķurzēnu bērni izauga. Vecāki centās tos izskolot – Ieva bija laba audēja, vēlējās strādāt Rīgas fabrikā, Mārtiņš – arī jau rosījās pa Rīgu, lai kļūtu par frizieri. Daudz ko izjauca Pirmās pasaules karš – īpaši tēvu Reini satrauca ziņa par to, ka Mārtiņš kritis pie Iksšķiles, jo vienīgais dēls būtu bijis nākamais „Ķurzēnu” saimnieks. Lote savu dzīvi saistīja ar Iršiem, apprecējās un kļuva par Vilciņu.

Ķurzēnu ģimenes likstas ar Mārtiņa nāvi vēl nebeidzās, pēc kara nodega māja – nācās domāt par jaunas būvi. Gan Irbes, gan Ķurzēni veco mājvietu pameta, un katrs izvēlējās nākamo mītni būvēt nedaudz tālāk. Irbe uzcēla jaunu māju un Ķurzēnu saimnieks arī.

Jaunajām „Ķurzēnu” mājām vajadzēja krietnu un strādīgu saimnieku, tāpēc vecākā meita Ieva tika mudināta precēties. Viņas sirdī bija „iekritis” kāds skaists jauneklis, taču dzīve visu iegrozīja citādi – Ieva 1920. gados apprecējās ar Pēteri Fedorovu (īstais uzvārds bija Peders, pēc kara dokumentos ierakstīja – Fedorovs) no Krustpils pagasta. Pēteris

bija krietns un čakls, labs amatnieks, uz „Ķurzēniem” atnāca ar savu iedzīvi – istabas iekārtojumu. Viņš uzcēla šķūni, izbūvēja pamatīgu pagrabu. Jaunajā Fedorovu ģimenē 1930. gadā pasaulē nāca dēls Jānis, 1935. gadā – meita Vizma. Kad Sausnējā izveidoja kolhozu, Pēteris kādu laiku bija priekšsēdētāja vietnieks, darbojās valdē. Sieva Ieva strādāja lauku brigādē.

No dzīves aizgāja Ieva Bukleviča, viņas vīrs mira 1940. gadu pirmajā pusē. Miera dzīvi pārtrauca Otrās pasaules karš, 1944. gadā mājīniekiem bija jānodas bēgļu gaitās. Atgriežoties viņi atrada mājas izpostītas, vien rija bija palikusi neskarta. Pēteris Fedorovs uzcēla nelielu māju, no saimniecības ēkām, ko varēja, pielaboja vai atjaunoja.

Dēls Jānis par sievu apņēma Sausnējas skolas skolotāju Veroniku Krūmiņu, kopīgi izaudzinot trīs dēlus – Juri, Jāni un Kārli. Ģimene dzīvoja Sausnējā. Meita Vizma apprecējās ar Pēteri Runci, un dzīves ceļi viņu aizveda uz Madonu, te ilgu gadu Vizma strādāja kultūras jomā. Runču ģimenē uzauga dēls Egils Runcis. Savas dzimtas mājas Vizmai vienmēr bija cieņā un godā – vasaras tika pavadītas laukos strādājot un palīdzot. Sāpīgi bija 1980. gadi, kad mūžībā aizgāja tēvs, tad brālis un mamma. „Ķurzēnu” mājas palika klusākas, taču Vizmas ģimene joprojām par tām rūpējas, un vasarās nekur nav tik labi kā šeit. Šobrīd māju nosaukums ir „Kalna Ķurzēni”.

Netālu no „Kalna Ķurzēniem” joprojām atrodas mājas „Ķurzēni-1”. 20.gs. sākumā tajās saimniekoja Eiduks. 1903. gadā mājas un 20 ha zemes nopirka Andrejs Irbe ar savu tēvu, kas bija ienācēji. Andrejs par sievu noskatīja Annu Emīliju Lazdiņu no Vietalvas pagasta un 1913. gadā apprecējās. Ģimenē uzauga trīs meitas – Elvīra, Eda un Vilma.

Pirmā pasaules kara laikā dzīvojamā māja nodega, un 1915. gadā Irbes uzcēla jaunu. Andrejs Irbe bija stingrs, pas-kops un necieta nekādas ārišķības. Viņa dzīves jēga un saturs bija darbs un pie tā radināja arī savas meitas. Saimnieks no dzīves aizgāja kara laikā – 1944. gadā. Sieva Anna Emīlija un vecākā meita Elvīra devās bēgļu gaitās, pārējās māsas Sausnējā vairs nedzīvoja. Kad mājīnieki atgriezās „Ķurzēnos”, atrada vien postažu, taču bija saglabājušies māja un kūts, kur novietot divas izglābtās govīs un zirgu. Anna Emīlija un Elvīra smagi strādāja gan savā saimniecībā, gan kolhozā. Pēc mammas aiziešanas mūžībā Elvīra „Ķurzēnos” palika viena. Viņai patika zirgi, bija rosīga sieva, taču garastāvokļa cilvēks. Dažkārt viņai palīdzēja Eda, kura izskolojās par grāmatve-

di, taču pirmā no māsām aizgāja no dzīves. „Ķurzēnu” sētu veidoja dzīvojamā māja, rija kopā ar klēti, dziļā kūts, neliels šķūnītis, pamatīgs pagrabs. Tā kā Elvīra palika vecāka un bija grūtāk rūpēties par mājām, 1990. gadu vidū pēc saimnieces vēlēšanās „Ķurzēnos” sāka dzīvot Inta un Vladimirs Stepanovi ar bērniem. Te viņi pavadīja deviņus gadus. Pēc Elvīras nāves „Ķurzēniem” ir bijuši vairāki saimnieki. No 2008. gada „Ķurzēnu” mājas savā īpašumā ir ieguvis Edgars Orlovskis, kurš daudz paveicis, lai iekoptu teritoriju, un mājā ir veikti remontdarbi.

Nākamajās „Ķurzēnu” mājās saimniekoja Plūmes. Viņiem bija trīs meitas – Amāle, Berta un Milda – un viens dēls, kas gāja bojā. Māja tika norakstīta attālam radniekam Pēterim Ķurzēnam, kurš apprecējās ar Amāli. Pēteris bija liels stāstītājs, taču pietrūka kārtīga saimnieka „ķēriena”. Tā kā īpašumā bija daudz mežu, tad Ķurzēni dzīvoja diezgan turīgi. Pirms Otrās pasaules kara tika uzcelta jauna māja, uzrīkota liela bal-le, taču tam visam strīpu pārvilka karš – jaunuzceltā māja nodega. Dzīvošanai tika pielāgota rija, bet pats saimnieks Pēteris nomira. Atraitnei Amālei riju palīdzēja pārbūvēt radnieki, izveidojot istabas un virtuvi. Meita Aija aizprecējās uz Bērzauni. Kad Amāle atstāja šo pasauli, mājās dzīvoja dažādi cilvēki, līdz tās 1980. gados nodega. Šobrīd par mājvietu liecina vien krāsmatas.

Netālu no šīm mājām atradās vēl vienas, kurās saimniekoja Andrejs un Elizabete Peņģerotī, taču viņu mājas nodega. 1896. gadā ģimene uzbūvēja jaunu mītni, kas atradās tālāk no iepriekšējās. Mājai bija augsti laukakmens pamati, stiklota veranda. Pamazām tika uzceltas pārējās ēkas – kūts, klēts, rija kopā ar šķūni, pirtīņa, vēl kāds šķūnītis. Andrejs „Ķurzēnos” vēlējās veidot ar iekoptu dārzu, parku – nu gluži kā kungi savas pilis. Viņš stādīja kokus, paliela zemes platība mājas ziemeļu pusē tika apsēta ar ozolzīlēm. Tā izveidojās neparasts ozolu parks, kurā koki bija saauguši cits citam tuvu līdzās. „Ķurzēnu” zemei tika izstrādāts meliorācijas projekts, pēc kura saimnieks veica nosusināšanas darbus. „Ķurzēni” bija vieta, kur 1920. gados pulcējās apkārtējo māju jaunieši, lai kopīgi izdancotos un paballētos.

Andrejs un Elizabete ne tikai čakli saimniekoja savā sētā, bet kopīgi uzaudzināja trīs bērnus – Pēteri, Mariju un Bertu. Māsas apprecējās un atstāja dzimtas mājas, palika dēls Pēteris, kurš bija strādīgs, čakls, lielisks palīgs tēvam. Viņam ļoti patika zirgi, prata tos apmācīt ne tikai darbam, bet arī sportam.

Mājas „Kalna Ķurzēni”, 2021. gads.

Skats uz „Ķurzēnu” sētu, 2021. gads.

Mājas „Ķurzēni” (tā saucamā Siliņa māja), 2021. gads.
Z. Saulītes foto

Ukraiņu ģimenes stāsts

10. martā Ērgļos ieradās ģimene no Ukrainas. Pēc ļoti garā ceļa no Harkivas ar diviem maziem bērniem visi bija pārguruši. Plānoto trīs dienu vietā viņi Ērgļos nodzīvoja divas nedēļas. Ja rodas jautājums, kāda jēga ir tam, ka šajās dienās izkaram Ukrainas karogu savā zemē, tad pēc tikšanās ar šo ģimeni droši var apgalvot – tam ir milzīga nozīme. Kad septiņgadīgā Darina ieraudzīja pie Ērgļu saieta nama Ukrainas karogu, viņa iesaucās: “Mammu, skaties! Tas taču mūsu karogs! Es jūtos kā mājās!” Divgadīgās Viktorijas un septiņgadīgās Darinas seļūs redzēja prieku un viņu vecāku acīs laimi, ka visi ir drošībā. Pateicībā par sirsniņo uzņemšanu Ērgļos meiteni tētis Deniss dalījās ar savu skaudro stāstu par to, kā ģimenei bija gājis jau no kara pirmajām stundām līdz brīdim, kad nokļuva Ērgļos. Šī ir stāsta noslēdzošā daļa.

Uguns zonā bijām pavadījuši septiņas dienas un vienu stundu. Beidzot devāmies ceļā. Daži cilvēki vēlēja mums veiksmi, daži tikai piekriņotši pamāja ar galvu, savukārt citi lūkojās ar neko neredzošām acīm it kā mūsu nemaz nebūtu viņu priekšā. Mēs zinājām, ka uz priekšu jādodas lēnām, lai neizprovocētu kareivjus. Es un mana ģimene baltā mašīnā ar caurredzamiem logu stikliem devāmies pirmie, Dima ar savu ģimeni pelēkā mašīnā brauca aiz manis. Logus mēs nevarējām aiztaisīt, to neļāva piestiprinātais karogs. Bija auksti. Dima vispār neuzdrošinājās aizvērt logus, jo tie bija tonēti. Mēs norunājām apmainīties pirms robežas tā, lai Dima manā mašīnā brauc pirmais, un ja nu gadījumā ir dokumentu pārbaude, es joprojām būšu aiz viņa.

Tā kā mūs nemitīgi bombardēja, tad, sēžot pagrabā, likās, ka ciema centrs ir izpostīts. Mēs pilnīgi noteikti negaidījām ieraudzīt ne metru vesela asfaltēta ceļa. Īstenībā bija pilnīgi otrādi. Pirmajā mirklī viss šķita normāli, taču, jo tālāk mēs devāmies, jo vairāk sapratām, ka nekas nav labi. Šur un tur māju logi bija izsisti, elektrolīnijas pārrautas, tukšas ieroču kastes izmētātas gar ceļmalām. Jo tālāk mēs devāmies, jo vairāk postījumu novērojām. Kad pa galveno ceļu bijām nobraukuši apmēram 500 m, pirmo reizi sastapāmies ar militāro posteni. Pāris karavīru norādīja, kur apstāties. Kad to bijām izdarījuši, it kā no nekurienes uzradās vēl daudzi citi kareivji, pamanījām arī militāros transporta līdzekļus un apjautām, ka bijām novēroti visu šo laiku. Mums pārbaudīja telefonus, izdzēsa tur kādas bildes, pārbaudīja izziņas, dokumentus un mašīnas bagāžniekus. Lai arī mašīnas paneļa kamera nemaz nebija ieslēgta, viņi tomēr atņēma SD karti. Aptuveni pēc 10 minūtēm mums atļāva doties tālāk. Ir grūti atcerēties precīzi cik, bet tā mēs tikām apturēti vismaz sešas septiņas reizes.

Kad bijām jau nobraukuši kādus 10 – 15 km, ievērojām, ka cilvēki uzvedas kaut kā citādi. Viņi bija izgājuši ielās, kurināja ugunsurus, uz īpašumu vārtiem un sienām krieviski rakstīja lielus uzrakstus – ĻUDI, kas nozīmē cilvēki, un DETI, kas nozīmē bērni. Bija skaidrs, ka šīs vietas tik daudz necieta. Apkārt braukāja mašīnas ar uzkrāsotiem lieliem Z burtiem. Tie bija auto, kurus vispirms krievu karavīri lika atdot, taču pēc pāris dienām viņi tos vienkārši paņēma neatkarīgi no tā, vai īpašnieki tam piekrita, vai ne.

Kad līdz robežai bija tikai desmit kilometri, es signalizēju Dimam, lai viņš tālāk brauc pirmais. Tas bija taisns ceļa posms līdz robežai, un es negaidīju nekādus šķēršļus. Šajā brīdī mums pievienojās vēl trīs mašīnas, un tā nu tagad kopā braucām piecas ar Dimu un mani priekšgalā. Apmēram vienu kilometru pēc mūsu apmainīšanās ceļš gāja augšup lejup. Un pēc brīža ieraudzījām vēl vienu kontrolpunktu un karavīrus ap to. Mēs jau zinājām, ka atkal baidīs telefonus, dokumentus, bagāžniekus. Un tad ļaus doties tālāk, tādēļ daudz nenervozējām. Bet šoreiz viss bija citādi. Šīs grupas priekšā stāvēja tanks un pāris ierindnieku ar ieročiem šaušanas gatavībā. Kad pietuvojāmies apmēram 200 metrus no kontrolpunkta, arī tanks nomērķēja savu lielgabalu uz mums, gluži tāpat kā karavīri savus ieročus. Pirmajā brīdī man ienāca prātā doma, ka kuru katru momentu mūsu dzīvības gaisma var izslēgties. Mēs samazinājām ātrumu līdz desmit kilometriem stundā un lēni virzījāmies uz priekšu. Kad bijām jau pietiekami tuvu, kareivji sāka kliegt uz mums un norādīja, kur apstāties. Izrāva ārā no mašīnām mūs visus, bērnus ieskaitot, turpināja blaut un lādēties, pavēlēja nolikt telefonus uz mašīnu jumtiem, savāca tos un pavēlēja doties prom. Ielēcām mašīnās un tā arī darījām. Bija skaidrs, ka tas nebija parastais kontrolpostenis, tā bija militārā kolonna ar tanku priekšgalā un dažāda veida kaujas transportlīdzekļiem aiz tā. Visapkārt bija kaujinieki, un katrā otrajā transportlīdzeklī atradās kareivis ar mūsu virzienā pavērstu automātu. Mēs turpinājām braukt ar augšup paceltām rokām, es mašīnu vadīju tikai ar tkškiem, lai tikai neizprovocētu šāvienus. Iesākumā domājām, ka viņi ir salietojušies narkotikas, beigās sapratām, ka viņi bija sagatavojušies kaujai, kad pēkšņi priekšā parādījās civilās mašīnas. Jo tuvāk nācām robežai, jo neželīgākus neseno kauju skatus redzējām: sadegušus militāros transportlīdzekļus, sašautas smagās mašīnas, šoferus, kuri nelaimīgā kārtā kara darbības dēļ nevarēja nogādāt kravu, tukšas ieroču kastes, mirušus cilvēkus un norautas atsevišķas ķermeņa daļas. Mēs bijām kā paralizēti no šiem skatiem un ceram, ka bērni no tā visa neko neievēroja.

Galū galā tikām līdz robežai. Krievu karavīri mūs apturēja apmēram 200 metrus no kontrolpunkta. Bija sāpīgi visapkārt redzēt milzīgu daudzumu ieroču, transporta un karavīru. Aptuveni pēc stundas viņi mūs pielaida pie Krievijas robežas. Viss process bija pilnīgs absurds, jo krievu pasu kontrole

No 1930. gada Pēteris sāka darboties Madonas zirgaudzētāju biedrībā, viņa pārziņā tika nodots tirsugas Hanover ērzelis Faktors, kurš dažādās sacensībās guva augstus rezultātus, viņa pēcnācējiem bija labas atsauksmes kumelju – jaunzīgu apskatēs. Faktors „Ķurzēnu” saimnieka aprūpē bija līdz 1944. gadam. Par godprātīgu darbu zirgaudzētāju biedrībā Pēteris saņēma vairākus apbalvojumus.

Bebru pusē viņš noskatīju nākamo saimnieci „Ķurzēnu” mājām – Veltu Liliju Preisu, kurai bija bagātīgs pūrs. Iesākumā gan lauku darbi jaunajai sievietei bija pasveši, taču viņa iemilēja „Ķurzēnus” un kļuva par mājas labo gariņu un dvēseli.

Pēteris bija ne tikai prasmīgs zirgkapis, bet arī mērķtiecīgi turpināja tēva iesākto un veidoja mājas par ainaviski skaistu vietu. 1938. gadā viņš uzaicināja mācītu ainavu arhitektu Jāni Kurzemieku, kurš izstrādāja „Ķurzēnu” mājas apstādījumu sakārtojumu. Speciālists norādīja, kā uzlabot un izlīdzināt augsni, kur veidot ceļus un taciņas, kā iekārtot lecektis, zālienu, laukumus, kādus košumkrūmus izvēlēties, kā tos pavairot. Piedāvāja apsildāmo siltumŅū, kura būtu piekļauta pie mājas ārienes un ierakta divus metrus zemē, gaismas daļu veidotu stiklota slīpne. Tā kā Peņģerotī galvenokārt visu veidoja saviem spēkiem, tad darbs tika plānots 4–6 gadiem.

Viss būtu bijis citādi, ja nenāktu lielas pārmaiņas – 1944. gadā nomira Andrejs un septembrī Sausnēju pārņēma Otrā pasaules kara kaujas. Pēterim un Veltai Lilijai Peņģerotiem kopā ar bērniem – Rutu un Jāni – nācās savas mājas atstāt. Sākumā viņi devās uz Bebriem, tad ceļš uz Liepāju un ar kuģi uz Vāciju. Karam beidzoties, ģimene atgriezās Latvijā. Tā bija ziema, taču dzimtajā pusē sagaidīja postaža – visas ēkas bija drupās. Peņģerotī apmetās pie Ābolkalniem, kuriem viens mājas gals bija tukšs. Te nodzīvoja vairākus gadus, sagaidīja arī meitas Gaidas nākšanu pasaulē. Ap 1950. gadu vidū Pēteris Peņģerotis „Ķurzēnos” sāka būvēt jaunu māju – uz daļas no siena šķūņa pamatiem, uzcēla kūti un pamazām pārējās saimniecības ēkas. Bērni izauga un atstāja mājas. Kad Pēteris un Velta Lilija Peņģerotī kļuva vecāki, kādam vajadzēja atgriezties dzimtajā pusē un palīdzēt. Uz „Ķurzēniem” pārnāca Ruta, kura bija kļuvusi par skolotāju un 1966. gadā precējusies ar Kārlī Grīnbergu. Jaunā ģimene ar mazo puisēnu Aināru nu bija labs balsts vecajiem Peņģerotiem. Ruta turpināja skolotājas darbu un sāka strādāt Sausnējas astoņgadīgajā skolā, Kārlis bija šoferis, vēlāk mežsargs. Viņš daudz palīdzēja sievastēvam Pēterim „Ķurzēnu” ēku remontdarbos, to paplašināšanā un teritorijas sakopšanā. Kārlis gadu ritumā stādīja dažnedažādu sugu stādus, kurus nesa gan no meža, gan veda no stādu audzētavām, izveidoja liepu aleju. Čaklais vīrs turpināja Andreja un Pētera Peņģerotu aizsākto – veidot skaistu un gaumīgu zemnieku sētu.

Grīnbergu ģimene sakuploja – līdzās Aināram pievienojās vēl divi brāļi – Atis un Valdis. Lielisks palīgs bija vecmamma Velta Lilija, viņa pieskatīja mazdēlus, kopa lopus, arī dārzi bija viņas pārziņā, bet brīvajā laikā lasīja grāmatas vai skatījās teātra izrādes. No viņas tuvinieki ir mācījušies darba mīlestību, pacietību un rūpēties par visu, kas ir apkārt.

1992. gadā tika izveidota zemnieku saimniecība „Ķurzēni”, audzējot un kopjot slaucamas govīs. Ap 1980. gadiem šajā sētā pamazām tika turētas bišu saimes, par kurām galvenais atbildīgais ir dēls Valdis un šo darbu godam veic joprojām, izvietodams bišu saimes arī ārpus „Ķurzēnu” teritorijas. Vecmamma Velta Lilija nodzīvoja garu mūžu, šo pasauli atstājot 2011. gadā 101 gada vecumā. 2014. gadā no dzīves aizgāja Kārlis Grīnbergs. Šobrīd mājās dzīvo un saimnieko Valdis Grīnbergs ar mammu Rutu. Valda pārziņā ir ap 100 bišu saimēm, 10 bulļi un rūpes par „Ķurzēnu” māju uzturēšanu kārtībā.

Ceļam otrajā pusē (nedaudz uz Odzienes pusi) arī bija „Ķurzēnu” mājas, kurās saimniekoja Melševici. Viena no viņu meitām apprecēja Siliņu un kopīgi turpināja saimniecot „Ķurzēnos”. Siliņu ģimenē uzauga pieci bērni – Pēteris, Oļģerts, Milija, Lienīte un Lidija. „Ķurzēni” izveidojās par lielu un skaistu saimniecību – ar varenu māju, kurā viena istaba bija tik plaša kā zāle, ar govju kūti un riju, kā arī citām saimniecības ēkām. Pie mājas allaž skaisti ziedēja rozes. Pats saimnieks, smagi strādādams, ātri no dzīves aizgāja. Pretrunīgs ģimenei bija Otrais pasaules karš – Oļģerts pieteicās karot, lai brālīm to nevajadzētu darīt, taču vēlāk arī Pēteri iesauca dienestā. Abi karoja vācu pusē un atgriezties dzimtajās mājās nevarēja, jo tas bija bīstami. Māsas apprecējās un atstāja „Ķurzēnus”, Milija aizdevās uz Jūrmalu, Lidija – uz Meņģeli. Lienīte pēc kara nedaudz padzīvoja dzimtajās mājās, taču tas bija nedroši, un viņa atstāja „Ķurzēnus”. Zīmīgi, ka kara laikā šīs mājas neizpostīja. Pēc Siliņu ģimenes „Ķurzēnos” ir dzīvojuši dažādi cilvēki. Kādu laiku te ir bijis arī pansionāts. 1980. un 1990. gados „Ķurzēnos” dzīvoja skolotāja Maruta Brūniņa un Jānis Mihailovs. Šobrīd mājas ir pamestas...

Lai arī „Ķurzēnu” māju puduris vairs nav tik biezs kā agrāk, taču māju un cilvēku atmiņu stāsti dzīvo. Jebkura garāmbraucēja acīs joprojām priecē ainaviski skaistā apkārtnē Grīnbergu ģimenes „Ķurzēnos”, regulāri sakoptas ir „Kalna Ķurzēnu” un „Ķurzēnu-1” mājas.

Materiālu apkopoja **Zinta Saulīte**, „Braku” muzeja vadītāja

#ĒRGLUMFCIZAICINĀJUMS

Organizē: Ērgļu multifunkcionālais centrs

IZAICINĀJUMS "ieSOĻO pavasarī"

1. Laika periodā no 02.05.-31.05. krāj km, ejot, soļojot, nūjojot, skrienot, pastaigājoties, skrituļojot vai braucot ar velosipēdu
2. Iegūto attālumu fiksē aplikācijā "MapMyRun" vai citā līdzīgā sporta aplikācijā
3. Katru nedēļu iesūti ekrānuzņēmumu attēlus ar fiksētiem km uz WhatsApp tel.nr. 28381321
4. Izaicinājuma beigās dalībnieki ar visvairāk sakrātajiem km, tiks apbalvoti
5. Izaicinājumā var piedalīties gan individuāli, gan ģimenes

REĢISTRĒJIES - ESI AKTĪVS, PIEDALIES!

20. maijā
no plkst. 10.00 līdz plkst. 17.00
Ērgļos, Parka ielā 7 (pie slimnīcas)

**MOBILĀ
DIAGNOSTIKA**

Pieņemšana pēc iepriekšēja pieraksta.
Pierakstu lūdzam veikt pie ģimenes ārsta.

7. maijā plkst.19.00
Ērgļu saietā namā
**amatiermākslas kolektīvu
muzikāla izrāde**
"Es. Cimze. Tauta. Dziesma"

Režisore – Terēza Kaimiņa

Lomās darbojas: Sintija Māliņa, Maiga Picka, Sandra Konovālova, Jānis Opincāns, Aivis Masaļskis, Pēteris Leitāns, Valdis Zosārs, Mārtiņš Ūdris, Mārtiņš Āzens, Auseklis Picka, Andris Džiguns
Deju kolektīvi – "Rūdis", "Rūdofls"
Jauktais koris "Ērgļi"
Režisore Terēza Kaimiņa

13. maijā plkst. 18.00
Ērgļu saietā namā
Ērgļu vidusskolas
amatiermākslas kolektīvu
**koncerts – veltījums
Māmiņdienai
"PAVASARA BUČA"**

15. maijā
piemiņas pasākums
ilggadējai "Braku" muzeja vadītājai,
novadpētniecei un grāmatu autorei
ANNAI KUZINAI
*"Es dzīvošu caur to labu,
ko Tev esmu mācījies..."*

Plkst. 14.00 pieminēkļa atklāšana
Sauleskalna kapos
Plkst. 15.00 piemiņas pasākums Ērgļu saietā namā

PIEMINAM MIRUŠOS:

ANNA SARMA mirusi 73 gadu vecumā;
JĀNIS VĪGANTS miris 60 gadu vecumā;
VELTA RUDZĪTE mirusi 90 gadu vecumā;
KĀRLIS IELEJS miris 82 gadu vecumā.

Jaunākais Sausnējas bibliotēkas plaukts

Aprīļa sākumā tika veikts jauno grāmatu iepirkums. Lūk, jauno grāmatu saraksts.

Jauniešu un bērnu grāmatu plaukta papildinājums:
Henrika Andersone "Gabalīņš Dvēseles"
Ingrīda Bērziņa "Omītes pasaciņas"
Žils Verns "Mazais kapteinis"

Pieaugušajiem. Dailliteratūra:

Latviešu autoru darbi:

Madara Fridrihsone "Vīrs un vīra zagle"
Dace Judina "Svilpotājs"
Mikus Ozoliņš "Dzelmē"
Viktors Ozoliņš "Ja es būtu koks"
Osvalds Zebris "Mežakaija"
Ruta Zimnoha "Romāns virtuvē"
Dzintra Žuravska "Svešs starp savējiem"

Tulkotie darbi:

Džefrijs Ārčers "Maldīgais priekšstats"
Kamilla Lekberga "Sudraba asaras"
Herieta Taise "Sarkanais apelsīns"

Lielākā daļa no jaunāko grāmatu piedāvājuma jau ir izsniegta lasītājiem. Ir iespējams pieteikties rindā, lai rezervētu interesējošās grāmatas. To var izdarīt, zvanot uz bibliotēku – 26242405, bet var izmantot iespēju saņemt piekļuves datus, lai internetā bibliotēkas elektroniskajā katalogā varētu redzēt, cik un kādas grāmatas tev ir izsniegtas, redzēt lasīšanas termiņu un to pagarināt, kā arī pasūtīt un rezervēt sev tīkamus izdevumus.

Autorizācijas datus arī var izmantot, lai pieslēgtos e-grāmatu bibliotēkai <https://3td.lv/>.

Elektroniskais katalogs <https://madona.biblioteka.lv/Alise/lv/homeaspx>.

Lai apskatītos, kādas grāmatas ir tuvējā bibliotēkā, nav nepieciešams reģistrēties, taču, ja vēlaties izmantot kādu no iepriekš minētajām iespējām, tad gan bez reģistrācijas neiztikt.

Priecāšos redzēt tevi bibliotēkā!

Inga Grote Sausnējas bibliotēkā

"MUZEJU NAKTS 2022"

14. maijā

Sausnējas vēstures muzejā "Līdumi"
plkst. 18.00 norisināsies Muzeja nakts pasākums
Saieta zālē Sausnējas pagasta rokdarbnieču darbu izstāde

Brāļu Jurjānu muzejā "Meņģeļi":

plkst. 20.00 dziesmas un danči "Meņģeļu" pagalmā;
plkst. 21.30 kopīga muzicēšana nakts orķestrī;
visa vakara garumā radošā darbnīca "Lai uzplaukst saulespuķe!"
Ērgļu MMS audzēkņu radīto saulespuķu izstāde
Akcija "Iestādi saulespuķi!"
UN CITI PĀRSTEIGUMI

Pasākums notiks sadarbībā ar Ērgļu mākslas un mūzikas skolu, Ērgļu multifunkcionālo centru, Ērgļu saietā namu, Ērgļu bibliotēku un Ērgļu radošajiem, muzikālajiem ļaudīm

R. Blaumaņa memoriālajā muzejā „Braki”

plkst. 20.00 "Brakos" muzeju nakts
"Skroderdienas Silmačos" – mūsu latviskuma vērtība".
Pasākuma norise

- Āra kino "Skroderdienas zem zilām debesīm"
- Radošas darbnīcas "Braku" pagalmā:
  - domā, mini, dari;
  - "Silmaču" pankūku cepšana;
  - Jāņu vainagu veidošana;
- jautras "Silmaču" izdarības un uzdevumi.